

Motion

1981/82: 1522

Arne Lindberg

Arbetstagares solidarisering med arbetsgivarens intressen

Att bereda arbete åt alla och om möjligt en trygg anställning har länge varit en gemensam politisk strävan i vårt land. Vissa goda framsteg har gjorts. Under senaste år har fler medborgare än någonsin varit yrkesverksamma, och tryggheten i anställningen har omgärdats med omfattande lagstiftning. Ändå måste ytterligare ansträngningar göras för att skaffa fler arbetstillfällen, eftersom arbetslösheten just nu stigit. Vad däremot trygghetslagstiftningen beträffar finns det knappast möjlighet att utsträcka den ytterligare, utan att det menligt skulle påverka tillskapandet av nya tjänster. Snarare finns det anledning till en viss omprövning av anställningstrygghetens tillämpning.

Vid utförandet av våra arbetsuppgifter är det nödvändigt att i högre grad än vad nu många gånger är fallet solidarisera oss med det företag eller den rörelse som bereder oss vår utkomst. För arbetsmarknadsutvecklingen i framtiden kommer det att ha en avgörande betydelse att så sker. Men det är särskilt på ett par områden som en sådan utveckling framstår som omistlig. Det gäller personer som är anställda av politiska, religiösa och andra ideella organisationer. En arbetstagar i ett sådant sammanhang kan rimligtvis inte motverka sin huvudmans ideella syften och ändå göra anspråk på att äga trygghet i denna anställning. Det kan säkerligen inte ha varit lagstiftarens mening att främja en sådan absurditet.

Det har under de senaste åren förekommit att församlingsanställda i såväl tal och skrift som livsföring förnekat och motverkat den lära som skulle vara vägledande princip i deras arbete. Men ett avskedande har icke varit möjligt. På samma sätt har exempelvis tidningar med en bestämd politisk åskådning fått anställda som så småningom genom sina artiklar framstått som motståndare till sin arbetsgivares politiska syfte. Inte heller där har ett direkt avskedande varit möjligt. Man kan med skäl fråga sig hur sådana egendomligheter kan ha kommit till stånd.

Om det skall vara möjligt att driva en politisk, religiös och annan ideell verksamhet med framgång, vilket väl måste vara en naturlig strävan, bör det inte finnas möjlighet för de i rörelsens arbete anställda att motverka sin huvudmans intressen och ändå ha rätt att kvarstå i sin tjänst.

Med hänsyn till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar begära att regeringen företar en översyn av trygghetslagens tillämpning beträffande i motionen aktualiserade förhållanden,

2. att riksdagen beslutar begära att regeringen inkommer med förslag som stöder kravet på trohet mot huvudman.

Stockholm den 26 januari 1982

ARNE LINDBERG (c)